

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 566

14 tháng 5 năm 2006

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHẦN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Duyên Nợ

*Duyên nợ Trời ban quý hơn vàng
Yêu nhau cực khổ cũng vui bàn
Hành thông phải hiểu cuộc đời khổ
Cùng chung xây dựng tâm càng quý*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 31/03/2006 đến 05/04/2006

Copyright 2006 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Làm người có thể tự cứu được không?
- 2) Tại sao đời phải khổ?
- 3) Tại sao phải tham?
- 4) Bạc bần những chuyện gì?
- 5) Lý luận là sao?
- 6) Muốn được chơn giác thì phải làm sao?
- 7) Tận độ bằng cách nào?

1) Atlantic city, 31-03-2006 0 : 03 AM <i>Hỏi : Làm người có thể tự cứu được không?</i> Đáp : Thừa làm người có thể tự cứu Kệ : <i>Ăn uống quá độ nó hại thân Phải giữ tâm thân sớm điều hòa Khổ hạnh tự tu sớm thức ra Chuyện đời là tạm đuổi theo khổ</i>	2) Atlantic city, 01-04-2006 7: 00 PM <i>Hỏi: Tại sao đời phải khổ?</i> Đáp: Thừa chạy theo tiền bạc cảm thấy nghèo Kệ: <i>Tiền tình tạo khổ trí không hay Mê mờ động loạn tự xây mồ Khổ khổ khổ mới biết đời là tạm Ước mơ không thành tạo tánh tham</i>
3) Atlantic city, 02-04-2006 7: 40 PM <i>Hỏi: Tại sao phải tham?</i> Đáp: Thừa tại vì quá tham dâm sinh ra tập quán xấu Kệ: <i>Tập quán gây nên tánh tham lam Tạo khổ giam thân lại bàng hoàng Trách Trời trách Phật trí bất an Thực hành chánh pháp tự bạc bòn</i>	4) Atlantic city, 03-04-2006 7: 20 PM <i>Hỏi: Bạc bòn những chuyện gì?</i> Đáp: Thừa bạc bòn những chuyện khổ tâm cực trí Kệ: <i>Hành bất thông trí bất minh Hành bất thông trí bực trăm chiều Lý luận không thành gieo ý xấu Thực hành chánh pháp tự mình mình</i>
5) Montréal, 03-04-2006 1: 00 AM (bis) <i>Hỏi: Lý luận là sao?</i> Đáp : Thừa lý luận chỉ có nói không có thực hành Kệ : <i>Nói phét không hành không tiến bước Giải đãi bất minh gieo ý xấu Lý luận lầm sai tạo thêm sầu Thực hành chánh pháp thành chơn giác</i>	6) Montréal, 04-04-2006 1 : 24 AM <i>Hỏi : Muốn được chơn giác thì phải làm sao?</i> Đáp : Thừa muốn được chơn giác thì phải nói sự thật Kệ : <i>Tiền nhân nói thật hậu nhơn tiến Tự sửa tâm thân lại chuyên cần Thật tâm thật tình hành trình tốt Qui hội tình người duyên Trời độ</i>
7) Montréal, 05-04-2006 2 : 35 AM <i>Hỏi : Tận độ bằng cách nào?</i> Đáp : Thừa tận độ bằng thanh quang Kệ : <i>Toàn năng tận độ bằng thanh quang Ban chiếu khắp nơi nơi yên ổn Sáng chiếu quân bình trong Trời Đất Càn khôn qui một chuyển chơn lời</i>	

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

LUÔNG ĐIỂN DU DƯƠNG (tiếp theo)

Cho nên chúng ta, cái người tu, các bạn... ở bên trên là phần nhẹ thuộc về thông minh, sáng suốt, thanh điển, phần dưới thuộc về ô trược, trung tâm là cái chỗ hòa giải. Các bạn phải đứng hết ba giới đó thì lúc đó các bạn thấy dễ mở chứ không có khó khăn. Minh tự khai mở lấy mình, mà hiện tại cái pháp bây giờ đâu có phải là một người tạo ra, nhưng mà sự thông minh đã đóng góp nhiều người, nhiều năm công phu tìm hiểu trong thiên định, rồi người ta mới thâm nhập cái này, cái có thể cứu giúp được cơ thể, có thể trị bệnh được bản thân chúng ta. Cũng như cái soi hồn, bạn thấy nó làm cho ổn định thần kinh, rồi nó đưa cái trược khí của thần kinh đi ra khỏi bộ đầu, rồi bạn làm pháp luân nó cũng vậy, nó đem cái thanh khí điển vô rồi nó khai thông các đường lối mạch đốc ở bên trong, rồi nó đánh đổ cái trược khí ra khỏi lỗ chân lông, rồi thiên định, bạn mới thâm nhập tất cả những phần thanh điển có thể hội đồng bên trên, lúc đó là trong cái dẫn giải tiến hóa.

Cho nên, khi các bạn thiên hai ba tiếng đồng hồ, nửa đêm bạn khi không đang ngồi có những ý nghĩ rất cao siêu, rất thích thú, rất du dương cõi mở, nhưng mà ngày mai bạn quên, tại sao? Những cái phần tiến nó đã tiến và cần tiến thêm chứ không phải để các bạn tiến tới đó mà nắm cái đó ca tụng hoài. Cho nên nhiều khi các bạn có những cái ý nghĩ, nửa đêm công phu... rồi rất hay, rất lý thú, nhưng mà sáng lại các bạn quên, để các bạn trở lại công phu. Rồi đêm nay nó sẽ đạt tới cái khác, cái kết tinh đó nó phối hợp thành cái sáng suốt của bộ óc bạn, cái hào quang bộ đầu của các bạn nó sẽ mở ra, nó nói rộng.

Đó, cho nên mỗi kỳ nó mỗi tiến, cho nên vô vi này nhiều khi, hồi nào giờ không biết bài thơ, bài thi. Nhưng mà làm được những bài, rồi qua bữa sau chê lấy mình là nó tiến tới những cái bài khác và nó sẽ có những câu văn thích thú hơn trong tinh thần xây dựng cõi mở. Rồi từ đó chúng ta tiến hoài, chúng ta không có giữ cái cụ nữa, nhưng mà ta tiến về các văn minh hiện đại, cái luông điển thích hợp của cơ trời chuyển hóa bất cứ giờ phút nào. Thành ra cái sự thông minh nó tiến tới, chúng ta phải chấp nhận làm việc, viết nhiều đề hiểu.

Cho nên, những người tu ở đây hồi nào giờ nó dốt nát, nó không có học qua các lớp đó, nhưng mà nó càng ngày càng thanh tịnh người ta động tới là nó mở, nó học, nó hiểu, nó cất nghĩa cũng tương đối như người có học. Nó bình tĩnh thông minh. Chính nó thấy nó thông minh, nhưng mà rốt cuộc rồi nó cũng chê. Chưa được! Phải đạt tới cái thanh tịnh.

Cho nên hôm trước cũng có hai câu “Ai là người dốt sao không dốt, thuyết lý chi đây khổ trí hoài”. Chỗ đó! Dốt, là chúng ta vạn sự bởi nhất không. Chúng ta xuống thế gian đây là không không, không có hiểu cái chuyện đời. Rồi lần lần cư trần nhiễm trần, rồi nó đâm lý này lẽ nọ, thắc mắc đủ cỡ. Nó lấy cái sự khổ cho chúng ta. Bây giờ chúng ta tu về vô vi, chúng ta phải nhớ rằng khi đến, À... ta tu đây là làm gì? Ta tìm lúc đến, sao tui đến đây để làm gì? rồi tôi sẽ đi đâu? tôi trở về cái dung điểm tui đến, tui đến với cái sự không hiểu biết, thanh thân nhẹ nhàng. Con người vô sự bây giờ tôi trở về với cái vô sự, vô tư tôi mới biết được cái tương lai của tôi thế nào. Tôi ở ngay cái dung điểm không không, thì kết quả tui sao này cũng là trong trắng, trong sạch thanh thân và cái bệnh hoạn ở thế gian nó không gây cho tôi được, là tôi nhờ tôi biết thanh lọc lấy tui, tui đem sự sáng suốt cõi mở mỗi ngày mỗi đêm. Các bạn soi hồn, pháp luân, thiên định là các bạn cũng như người đi chùi hột soàn. Cái tâm các bạn, cái trí các bạn, càng ngày càng long lanh cõi mở thêm, không có bụi! Cho nên chúng ta tu trong thực tế, rồi chúng ta mới tìm hiểu cái đường lối hiện đại, rồi ta phải lao động để tìm hiểu khả năng của mình. Cho nên mọi người, mọi người lao động: một người kia làm một thước carré (m²), một người nọ một thước carré, mà người này người ta có tâm xây dựng, có tinh thần đóng góp, thì họ trồng những cái cây rất tốt, họ biết lo lắng cho quần chúng. Còn một người kia họ trồng, cho họ một mét carré, họ làm đi làm lại nó khô héo hết. Người đó không có tâm hồn đại

chúng, là họ còn nuôi cái tự ái, họ còn giai cấp. Đó, cho nên cái lao động bây giờ có thể đo lường được lương tâm của các bạn. Cho nên các bạn yêu lấy cái lao động, mình viết cái câu văn, mình tu tịnh cũng là phần lao động để sửa chữa tư tưởng của chúng ta, rồi chúng ta đi trồng tía cũng là phần sửa chữa tư tưởng, đứng ở trong cái tinh thần đóng góp cho tất cả mọi người. Mọi người đã vì mình, mình phải vì tất cả mọi người, chúng ta mới có tinh thần cao quý, rồi quân chúng mới thích hợp cái văn minh để tiến theo cái xã hội mới. Cho nên cái con đường tu của chúng ta đây: sức khỏe! Các bạn tu thì các bạn thấy cái chuyện ích quốc lợi dân, các bạn được tư tưởng tốt, cơ thể khỏe, ổn định tinh thần, chấp nhận làm việc vì tất cả mọi người. Tôi thấy mọi người như vậy ở trong sứ sở của chúng ta, hay là ở trong cái cơ cấu của nhân loại, ở thế gian này, mà bằng lòng làm việc như vậy thì nó vui vẻ biết là bao nhiêu, mà tiến bộ biết là bao nhiêu, thương yêu lẫn nhau trong cái tinh thần tự giác quý báu lắm. Chúng ta đã phí công tu, tìm hiểu, chấp nhận và tin nơi khả năng của chúng ta tự tu tiến đến ngày nay, chúng ta cũng vẫn tiếp tục tu để tiến và để đóng góp cho xã hội. Tui thấy cái tinh thần cao quý của các bạn nên nâng cao lên chút nữa, cố gắng chút nữa để làm cho đạt cái mức sức khỏe vừa trí tuệ, vừa thân thể, thì ta sẽ đạt tới những phần thiêng liêng cao quý. Người ta gọi rằng: “huyền bí” là chính mình hiểu lấy mình thôi chứ không có đem ra phổ biến cho ai hết. Nhưng mà cái sức khỏe là vàng, mọi người phải tu để đạt tới sức khỏe, mới đem tới cái thành công vĩ đại cho gia đình đại chúng. Hôm nay tui trở về, thời gian xa cách các bạn, tấm lòng kính mến của các bạn đã hướng về tôi rất nhiều. Trong đêm công phu, tôi không biết làm gì hơn, không lý đem quà cho các bạn? Tôi cũng không có khả năng. Nhưng mà tôi chỉ biết rằng, sự đóng góp của tôi, tôi phải làm việc không ngừng, vì nhân loại, vì đại chúng, mới chuyển qua cái nghề y học để trị bệnh cho tất cả mọi người với một lòng thành trăm phần trăm đối với bệnh nhân, làm việc gấp hai ba lần những người khác. Đó là món quà tốt để đem lại cho các bạn ảnh hưởng để chúng ta tiến. Cho nên, các bạn cố gắng tìm hiểu, nắm đó mà làm chìa khóa để chung tiến từ kiếp này cho tới kiếp khác. Tôi rất cảm ơn các các lòng kính mến của các bạn đã thúc đẩy cho tôi cố gắng tu thêm. Chúng ta được tái ngộ trên tinh thần vui vẻ và trong sự ý thức tự giác của mọi người tự tu tự tiến rất quý báu, đúng theo cái thiên tánh sáng suốt. Luôn luôn chúng ta phải sáng suốt hòa hợp với quyền uy của trời đất và tăng thêm cái lòng tin nơi khả năng tự tiến của chúng ta. Chúng ta phải đạt tới một cái chân pháp không bị lợi dụng và không vụ lợi. Cảm ơn các bạn.

ĐÔI LỜI CẢM TẠ CỦA HAHVV TÂY BẮC HOA KỲ VÀ T.V. NHÃN HÒA.

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ quý Bạn Đạo đã đến tham dự Kỷ Niệm Hai Mươi Năm Thành Lập Thiền Viện Nhãn Hòa và Mười Năm Xây Cát Đại Giảng Đường. Cuộc tiếp đón Đức Thầy và trên 140 bạn đạo đã hoàn tất một cách hết sức tốt đẹp. Bạn đạo nữ từ khắp nơi đến đã lăn mình vào bếp và cống hiến những bữa ăn bổ dưỡng và ngon miệng. Bạn đạo nam đã không quản ngại nặng nhọc giúp chúng tôi dọn dẹp khuôn viên Thiền Viện sạch sẽ như một công viên. Đức Thầy và các bạn đạo thăm viếng đều tỏ ra rất hài lòng với sự tiến triển của Thiền Viện Nhãn Hòa.

Một lần nữa chúng tôi xin cảm ơn quý bạn đạo và hẹn gặp lại quý vị trong kỳ trại hè năm tới.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin hướng tâm cầu nguyện cho bà Phạm Thị Mun là mẹ của bạn đạo Nguyễn Văn Phục, hiện cư ngụ tại Quan 4, SN 1922 tuổi Nhâm Tuất vừa từ trần vào lúc 18 giờ 50 phút ngày 10-5-2006, hưởng thọ 85 tuổi, sớm siêu thăng tịnh độ.

THƠ

THI

Ngày tháng trôi biến biệt.
Kiếp người quá ngắn ngủi.
Khô đau lòng tiếc nuối.
Chỉ tu thoát thân tù.

Trần gian là bể khổ.
Phú quý chẳng bền lâu.
Tiền tài như phấn Thổ.
Sanh tử chừa ai đâu.

Người tu nhiều khảo đảo.
Hành già phải vượt qua.
Thánh Thân khen ngợi, ca.
Chiến sĩ Cha xuất chúng.

Tình đời thấu tỏ được.
Chẳng định kiến một ai.
Thế gian trường sinh động.
Tiểu Hồn sáng, học hoài!!!
Bình-Tân, ngày 18-4-2006.
Minh-Nghĩa.

====

VỢ CHỒNG - VÍA HỒN

Nghìn năm nhiều kiếp bỏ mặc nàng
Mãi lo kết nối vợ thế gian
Mỗi kiếp luân hồi một kiếp nợ
Đắm chìm đục lạt quên tình vàng.

Dày xéo cuộc đời vì lợi danh
Tham sanh quý tử bao nghĩa tình
Loanh quanh cuộc sống trong mòn mỏi
Nghe Thầy giác ngộ, dứt lang thang.

Diễn thanh lan tỏa khắp không gian
Chiếu rọi đường tu thấy rõ nàng
Nghìn năm mới gặp mừng mừng tủi
Vợ chồng hội ngộ hết dở dang.

Cà-Mau, 01-04-2006

PHÚC TÂM.

====

NGẮM SAO (HÀ SA)

Đêm khuya thanh vắng khoáng trời xa
Định hướng Phương Nam ngắm ngân hà
Gia đình đoàn tụ cùng tận hưởng
Lung linh ánh sáng hội Hà Sa.

NGẮM TRĂNG (MÂU NI)

Canh khuya thanh vắng một mình ta
Sơn Đỉnh tâm định ngắm trăng ngà
Lung linh ánh sáng hoa nghìn cánh
Tận hưởng Mâu-Ni tỏa sáng loà.

QUÂN TỬ

Người Quân Tử tâm luôn rộng lượng
Chấp lỗi người, tự xét lỗi mình
Yêu thương, tha thứ, Trừ tha thứ
Lấy oán làm ân, oán hóa minh.

HOA SEN

Cọng Sen chín lỗ thông hoa lá
Dưỡng chất đi lên hiệp Khí Trời
Bùn nhơ trước chất Hoa Sen nở
Cửu Khiếu khai tâm thoát trần đời.

Cà-Mau, 01-04-2006

PHÚC TÂM

====

**Tánh Không tròn sáng Hội Tụ Vinh Quang
2006**

Vô vi vui Tết hội muôn duyên
Muôn duyên hội tụ vinh quang sáng
Thấm thía tình thương hoan hỷ thiên
Niệm Phật tọa thiền vui tỉnh thức

Như như tự tại thân tâm hiền
Đồng tu chơn hành đồng tu tiến
Vũ trụ hư không không hải liên

5 thành củ chi Sài Gòn 9-2-2006

====

ăn ít ngủ ít CHUNG THIÊN

vô tâm vô học mới mê ngu
ngũ giới không tu nghiệp báo thù
quả khổ muôn người do báo chướng
pháp luân thường chuyển Phật bản đồ
vô vi thiền tập thân tu sửa

tay Phật chân Lừa chốn thảo lư
nước sôi cháo rau vui tịnh tọa
mặc cho thế sự nói mình ngu

5 thành củ chi - Sài Gòn 9-2-2006

BẠN ĐẠO VIẾT

Chào Huỳnh Thiên Tâm!

Xin lỗi vì sự hồi âm chậm trễ của Đệ! Nhưng biết viết gì bây giờ đây Huỳnh ơi?! Đệ không có cảm xúc, cảm hứng gì để viết bài ngay lúc này, dù cố nặn óc cũng viết không ra!

Thôi thì Đệ xin kể lại tất cả những gì Đệ đã suy nghĩ bấy lâu nay. Coi như đóng góp chút kinh nghiệm và bài học mà Đệ đã gặp phải trên bước đường tu học.

Huỳnh ơi! Đệ vô vàn xấu hổ và vô cùng muốn xin lỗi Huỳnh cùng chư Huỳnh Tỷ Vô Vi, cùng Thầy Tổ! Đệ thật thẹn thùng không biết làm sao nói nên lời vào lúc này. Bởi vì Đệ đã không nghe lời Huỳnh và các Huỳnh Tỷ đã từng khuyên Đệ nên mới ra nông nỗi này. Các Huỳnh Tỷ Bạn Đạo đã quan tâm giúp đỡ rất nhiều nhưng Đệ đã phụ lòng rồi! Ôi! Còn biết nói chi hơn!

Từ khi Đệ gặp Pháp Vô Vi và gặp các Huỳnh Tỷ PN, tuy đã được hướng dẫn và chỉ bảo cặn kẽ, cùng được giúp đỡ rất nhiều từ Đời qua Đạo, tuy hành theo PLVV một thời gian cũng thấy có kết quả (như thấy nặng ở giữa chân mày, cảm thấy thở PLTC qua TT chân mày, cảm thấy điển bộ đầu chạy...) nhưng không hiểu sao duyên nghiệp của Đệ đối với Pháp Chừa (tụng kinh, gõ mõ, niệm chú) vẫn còn sâu nặng, cho nên tuy được Huỳnh Tỷ PN (nhất là Huỳnh Chất) chỉ bảo và cảnh cáo nhiều lần về cái sai lầm, tai hại của việc hành Pháp lung tung, sửa đổi, pha chế sẽ dẫn đến hậu quả bất lợi. Nhưng chắc vì duyên nghiệp còn sâu nặng nên tuy rất kính trọng Thầy Tám và các Huỳnh Tỷ PN, nhưng Đệ đã không nghe lời, ngược lại còn tự ý vừa công fu theo PLVV vừa tụng Chú của nhà Phật với mong muốn được khỏi bệnh và có thể dùng Chú nhà Phật để chữa bệnh cho người khác sau này. Nhưng lợi bất cập hại, sau một thời gian hành Pháp lộn xộn, nước đôi như vậy. Đến một ngày bỗng đứng trong đầu Đệ hiện ra một ảo ảnh hãi hùng, nó bắt đầu ám ảnh mãi khiến Đệ luôn trong trạng thái lo sợ, mất ăn mất ngủ. Dù Đệ cố quên cũng không được, sau vài tuần, tình hình có vẻ tạm ổn thì ảo ảnh thứ 2 xuất hiện và lại ám ảnh Đệ suốt ngày, khiến từ đó trí tưởng tượng của Đệ cứ hay suy tưởng những điều sai lạc, đen tối làm Đệ không thể suy nghĩ, tưởng tượng như bình thường được nữa. Công fu càng lúc càng sút dần. Và đến lúc đó, Đệ mới biết rằng mình đã mắc bệnh "tưởng", một căn bệnh mà từ trước đã từng có lần nghe nói đến nhưng không biết nó ra sao! Một khi đã mắc thì rất khó mà trở lại trạng thái bình thường trước đây nữa vì trí tưởng đã suy nghĩ, tưởng tượng theo chiều hướng sai lạc mất rồi. Thật khó mà giải thích được cho người khác hiểu được bệnh tưởng nó ra làm sao! Cũng may là Đệ còn có chút phước còn dư sót lại, nên mới còn 1 ít sáng suốt để ứng xử như một người bình thường, nhưng tuy người ngoài nhìn Đệ thấy bình thường nhưng chính Đệ biết rõ rằng mình đang mắc bệnh "Tưởng"

Nay Đệ viết bài này như kinh nghiệm và bài học để cảnh báo, nhắc nhở lại cho hàng hậu thế đi sau theo PLVV. Đệ rất biết ơn và cũng rất xấu hổ xin lỗi chư Huỳnh Tỷ ở TD PN. Hiện giờ Đệ không còn điển để làm thơ dễ dàng như hồi trước nữa rồi. Thành thật xin lỗi Thầy Tổ cùng chư Huỳnh Tỷ Bạn Đạo Vô Vi.!

Chào thân ái!

Trí Huệ.

(Quảng Ngãi, 22-01-2006)

THÔNG CÁO DÀNH CHO BẠN ĐẠO THAM DỰ ĐẠI HỘI " HỘI TỰ VINH QUANG" TẠI BANGKOK

1) VỀ VIỆC ĐƯA ĐÓN TẠI PHI TRƯỜNG:

Xin Tất Cả Các Bạn Đạo tham dự đại hội vui lòng cho Đại Diện Ghi Danh biết **ngày giờ đến và đi cùng chuyến bay của mình càng sớm càng tốt**, để hãng dịch vụ đưa đón tiện việc sắp xếp đầy đủ xe cộ theo nhu cầu ấn định. Vì mùa hè 2006 là lễ của Nhà Vua bên Thái, nên việc vận động cho có đầy đủ xe không phải là một việc đơn giản, nếu chúng ta không đặt sớm.

Mặc dù hạn chót cho việc thiết lập danh sách đưa đón bạn đạo là : ngày 15 tháng 6 năm 2006, nhưng sự phúc đáp sớm hơn thời gian kể trên sẽ giúp cho BTC rất nhiều. Mong quý bạn thông cảm cho việc này.

Kính chúc Quý Bạn thân tâm an lạc
Vo-Vi Multimedia Communication kính bái,